

I. HLEDÁNÍ BOHA - 5. Má Bůh zájem o každého z nás?

Jeden člověk měl dva syny. Oba byli dospělí a žili v domě svého otce, kde měli otcovskou lásku, rodinné zázemí, domov, poctivou práci na hospodářství svého otce a dostatek všeho dobrého pro svůj život. Oba tito synové měli vlastní představu o svém životě. Ten mladší si usmyslel, že svou představu lépe naplní mimo otcovský dům. Když tato idea dozrála v pevné rozhodnutí, přišel za svým otcem a požádal jej, aby mu dal podíl na majetku, který by mu připadl z dědictví. Otec pak rozdělil svůj majetek mezi oba své syny. Nedlouho poté se nejmladší syn vybral na cestu do daleké země. Otec syna velice miloval, ale respektoval synovo rozhodnutí odejít pryč. Nejmladší syn svůj podíl z dědictví prohýřil. V one zemi pak vypukl hladomor a on začal trpět nouzí. Připojil se k jednomu občanovi té země, který ho poslal na svá pole, aby pásl vepře. Tehdy toužil nasytit své břicho lusky, které žrali vepři, ale ani to mu nikdo nedával. Jeho otec měl přitom mnoho služebníků, kteří nikdy nehladověli, zatímco on hynul hladem. Pak onen syn přišel k rozumu. Uvědomil si, že odchodem od svého otce a nemorálním životem zhřešil vůči milujícímu otcí. Teď toho upřímně litoval a rozhodl se k němu vrátit. Už ne jako syn, ale jako služebník. Ještě byl daleko od otcovského domu, když jej spatřil jeho otec a pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a políbil ho. A syn mu vyznal: “Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou a nejsem už hoden být nazýván tvým synem.” Jeho otec však přikázal svým služebníkům, aby synovi oblékli nejlepší roucho, na jeho prst navlékli prsten, obuli mu boty a připravili hostinu “neboť tento můj syn byl mrtev, a ožil; byl ztracen, a je nalezen”... Milujícím otcem ve výše uvedeném podobenství (Lukáš 15:11-24) je Bůh a mladším synem by mohl být kdokoliv z nás. Bůh nám dal při početí čistého ducha a různé talenty. Těmito talenty však mrháme na hříšný život. Hříchy jsme svého ducha poskvřnili a oddělili se od čistého a milujícího Boha. Bez vztahu s Bohem hyneme. Pokud si však člověk uvědomí svou zoufalou situaci, do které se dostal svými hříchy, činí pokání ze svých hříchů (lituje a odvrátí se od svých hříchů) a obrátí se k Bohu, je Bůh ochoten smilovat se nad takovým člověkem. Na podkladě oběti Ježíše Krista mu odpustit jeho hříchy a jednoho dne jej přijmout k sobě do svého věčného nebeského příbytku jako svého syna.

Pokud se snad domníváte, že nemáte hříchy a nepotřebujete Boží odpuštění, tak se dopouštíte sebeklamu. Hříchem je každé jednání v rozporu s Boží vůlí, která je zapsána v Novozákonních Písmech Bible. Hříchem není jenom pomluva, pokrytectví, lež, podvod, smilstvo, manželská nevěra, krádež, lakota, závist, nenávist, bezprávné násilí, vražda, každé další zlo vůči jinému člověku, ale i to, když člověk nekoná to, co je dobré, když neuctívá a neoslavuje svého Stvořitele Boha, když mu neprojevuje vděčnost za všechno, co pro něj Bůh učinil, a to upřímnou snahou konat veškerou Boží vůlí. Pokud se naopak domníváte, že máte příliš mnoho hříchů, že o takového člověka, jako jste Vy, Bůh nemůže mít zájem a že Vám Vaše hříchy neodpustí, tak se rovněž dopouštíte sebeklamu. Saul z Tarsu (pozdější apoštol Pavel) předtím, než se mu na cestě do Damašku zjevil vzkříšený Ježíš Kristus, pronásledoval křesťany. Trestal je v synagogách. Nutil je, aby se rouhali proti Bohu. Vyhrožoval jim smrtí. Vstupoval do jejich domovů a odvlékal muže i ženy do vězení. Když byli křesťané souzeni, Saul hlasoval pro jejich smrt. Vydal se i do Damašku, aby odtud přivedl v poutech křesťany do Jeruzaléma k potrestání. Později v jednom dopise o sobě napsal, že je prvním z hříšníků a že na něm Ježíš Kristus ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří k věčnému životu (1. Timoteovi 1:15-16 EB). V jiném dopise apoštol Pavel napsal křesťanům do Korintu: “Cožpak nevíte, že nespravedliví nebudou dědici Božího království? Nemylte se! Smilníci ani modláři, cizoložníci, zženštilí ani homosexuálové, zloději ani lakomci, opilci, utrhači ani rváči nebudou dědici Božího království. A takoví jste někteří byli, ale jste omyti, nadto posvěceni, ano, ospravedlněni jménem Pána Ježíše a Duchem našeho Boha!” (1.Korintským 6:9-11 NBK) Bůh má zájem o každého z nás, pokud máme zájem o Něj, činíme-li pokání ze svých hříchů a jsme-li ochotni přijmout dar spásy skrze Ježíše Krista.

A co Vy? Máte zájem o Boha? Přemýšlejte o svém životě a vztahu ke svému nebeskému Otci. Pokud hledáte odpovědi na své otázky, jak svůj vztah k Bohu napravit, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz , mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz , Robert Hodanko

revize 17.10.2009